GORENJSKI GLAS

Leto XLIV — št. 50 — CENA 17 din

Kranj, petek, 28. junija 1991

alples

junija zelo ugoden nakup pohištva v salonu Železniki

25 - 30 % popust

pri plačilu z gotovino

Na mnoga leta, moja država

gotovinski kredit tudi na 18 mesecev

Ljubljanska banka

Gorenjska banka d.d. Kranj

Slovenska zgodovina je častna in čista

Slovenija je samostojna in neodvisna država

V sredo zvečer so v Ljubljani, sočasno pa povsod po Sloveniji, slovesno razglasili samostojno in neodvisno državo Slovenijo. Slavnostni govornik je bil predsednik predsedstva Republike Slovenije Milan Kučan, z droga so z vsemi častmi spustili staro slovensko zastavo in dvignili novo, nadškof dr. Alojzij Šuštar pa je blagoslovil lipo.

***Ljubljana, 26. junija** - Nekaj po deveti uri zvečer so trije najodgovornejši Slovenci, Milan Kučan, dr. France Bučar in Lojze Peterle, prišli iz skupščine na trg pred njo, kjer je bila svečanost ob razglasitvi samostojne države Slovenije. Milan Kučan je pregledal častno četo Teritorialne obrambe Slovenije, nato pa je nagovoril množico, ki ga je z aplavzom in vzklikanjem večkrat prekinila.*

Nekaj misli iz predsednikovega govora. Z rojstvom dobi človek pravico do sanj. Z delom dobi pravico, da zbližuje življenje in sanje. Mi smo včeraj povezali oboje. Od včeraj imamo Slovenci svojo državo. Od danes živi večinski del slovenskega naroda v lastni, samostojni in neodvisni državi. Zdaj imajo vsi Slovenci v Republiki Sloveniji svojo matično domovino in oporo. Koraka, ki smo ga včeraj stopili, nam ni narekovala težnja po osamitvi, niti lažno upanje o posajenem lepšem in udobnejšem življenju. Doslej nam ni zgodovina poklanjala ničesar. Vse smo si morali trdo prigarati. V naši zavesti meje niso okop. Meje so nam postavljali drugi, nas silili tja, kamor nismo hoteli. Nismo se odcepili. Nikamor nismo odšli, nismo podrli mostov za seboj. Kot tisočletni ustvarjalci evropskega izročila potrjujemo svojo pripadnost vsemu najboljšemu v tem izročilu. Vnaprej moralno podpisujemo vse konvencije, ki zagotavljajo človeško svobodo, socialno pravičnost in dostojno življenje. Nikomur nismo nikoli delali sile. Zavračamo nasilje vseh oblik. Z včerajšnjo razglasitvijo suverene Slovenije se daljnosežno zavezujemo tudi samemu sebi. V dobrem in hudem. Čakajo nas trde preizkušnje v vztrajnosti, doslednosti, demokratizmu, ustvarjalnosti. Danes je za nas veliki praznik. Želeli smo radost deliti z vsemi, tudi tistimi, ki so si tak dan že zdavnaj zapisali v zgodovino. Zdaj vstopamo v družino svobodnih samostojnih narodov. Ne moremo razumeti, kako bi moglo to koga motiti, ko velja vsem naše odprto srce in iztegnjena dlan. Skaljeno je naše veselje. Je tako mogoče izbrisati iz spomina vse, kar je Slovenija v dobrem in slabem delila z drugimi. Ne ogrožamo nikogar, zato ni treba letal nad naša mesta, ne tankov na naše ulice. Silo kaže tisti, ki mu manjka argumentov in trezne presoje. Iluzij tako nismo imeli velikih. Ostali smo sami s seboj. In s prijatelji, ki se niso prestrašili in nas ne bodo zatajili. Zmogli smo, ker je bila naša vera trdna in ker ni bilo zle misli v naših dejanjih. Hvala vam zato, dragi rojaki. Nocoj so dovoljene sanje. Jutri je nov dan! ● **J. Košnjek, slike G. Šinik**

Priznanje sosedov

Slovenija in Hrvaška sta skoraj istočasno razglasili samostojnost svojih držav. Slovenija je takoj priznala samostojnost in suverenost republike Hrvaške, enako pa je za Slovenijo storil hrvaški sabor.

Kučanovo pismo državnikom

Predsednik predsedstva Republike Slovenije Milan Kučan je voditelje vseh držav sveta obvestil, da je Republika Slovenija neodvisna in samostojna država. O tem je obvestil tudi generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov De Cuellarja in mu tudi sporočil, da bo Slovenija zaprosila za sprejem v članstvo v Organizaciji združenih narodov.

Nasilje nad slovensko državo

Branili bomo samostojnost

Provokacije armade in zveznih oblasti so se začele že pretekli teden, stopnjevale so se v ponedeljek, torek in sredo, ponoči na četrtek pa so tanki brezobzirno krenili na slovenske ceste in rušili pred seboj vse ter povzročali ogromno škodo. Slovenija bo branila svojo samostojnost z vsemi sredstvi, general Kolšek pa je zagrozil, da bo armada zlomila vsak odpor.

Kranj, 27. junija - Dogajajo se nerazumne, neverjetne stvari. Tanki so danes zgodaj zjutraj krenili na slovenske ceste. Dan prej je bilo nekaj zapletov na mejnih prehodih, ki se jim je tudi približala armada, zaostrovanja pa je povzročilo postavljanje novih slovenskih tabel na mejnih prehodih in izobešanje novih slovenskih zastav. Kljub blokadam na cestah so oklepniki prodirali proti Ljubljani (v center niso krenili) in zjutraj obkolili brniško letališče. Nanj naj bi bil po nekaterih vesteh dopoldne izvršen padalski desant. Na Dolenjskem je prišlo do streljanja, v katerem je bil ranjen starešina armade in je sedaj v bolnišnici. Po zadnjih poročilih so tanki [illegible] krenili tudi iz mariborske vojašnice proti šentiljskemu mejnemu prehodu. Akcije je sprožilo poveljstvo 5. armadnega območja. General Konrad Kolšek, komandant območja, je zagrozil, da bo armada zavarovala mejne prehode in državno mejo in da bo vsak odpor zlomljen.

Včeraj zjutraj so napovedali, da se bo sestalo državno predsedstvo, brez Drnovška, Mesiča in Tuporkovskega, ki naj bi obravnavalo položaj v državi po osamosvojitvi Slovenije in Hrvaške. Zvezna vlada pa je to obravnavala in je kriva za sedanje dogajanje v Sloveniji. **Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle naj bi danes popoldne odpotoval na pogovore v Beograd k Markoviču.**

Jelko Kacin, republiški minister za informiranje je povedal, da je 40 tankov in 20 transporterjev iz Vrhnike krenilo proti Ljubljani. Blokade so napredovanje enote, ki se je razdelila na dva dela, upočasnile. Koloni sta šli po ljubljanskih obvoznicah proti brniškemu letališču. Enote TO so oborožene tudi s protioklepnim in protitankovskim orožjem. Ukaza za uporabi te enote še nimajo. V primeru novih premikov bodo komunikacije minirane. **Sedanje ravnanje zvezne vlade in vojaškega vrha je še bolj poglobilo nezaupanje v armado in otežilo možnosti za sporazumevanje.** Oviranje vozil je bilo uspešno, saj je kolona izgubila 7 vozil.

Včeraj dopoldne je državljane Slovenije nagovoril **predsednik predsedstva Republike Slovenije Milan Kučan.** Od jutranjih ur potekajo intenzivne aktivnosti armade na naših tleh, je dejal. Komaj prebujeno upanje je zoper prizajeno s strahom za prihodnost. Predsedstvo republike Slovenije je danes [illegible] sejo je predsednik izvršnega sveta Lojze Peterle dobil telegram komandanta 5. vojaškega območja generalpolkovnika Konrada Kolška, v katerem je **zagroženo, da bo vojska uporabila vsa sredstva, da bo naloga, ki jo je naložil zvezni izvršni svet včeraj ponoči, izvršena. V tem telegramu je napisano, da poveljstvo računa na sodelovanje organov in prebivalcev Slovenije. Sporoča, da bodo nalogo brezpogojno izvršili, kar pomeni, da bodo postopali po pravilih bojne uporabe enot.**

Predsedtvo republike je ocenilo, da je to agresija na suvereno in samostojno Slovenijo ter poskus njene trajne okupacije. Slovenija bo uporabila vsa sredstva za zavarovanje samostojnosti Slovenije. Ukazalo je TO, da to zavaruje tudi z orožjem. **Predsedstvo je pozvalo vse Slovence in državljane republike Slovenije, oficirje v Jugoslovanski armadi, in vojake na služenju vojnega roka, da zavrnejo sodelovanje v agresivnih dejanjih zoper lastno državo in narod. Pozvalo je tudi državljane drugih republik in narodov in narodnosti, da ne sodelujejo v teh dejanjih, ki so nezakonita tudi po zakonih Jugoslavije. Zahtevamo od jugoslovanske vlade, da zaustavi vso dejavnost armade v Sloveniji. Republika Slovenija je sklenila odpoklicati vse svoje predstavnike v zveznih organih. Dokler agresija ni ustavljena, dokler pa agresija ni ustavljena, pa so nemogoči vsi pogovori o problemih po razdružitvi, ki smo jih mi pripravljeni reševati po mirni poti. Pozvali smo predsedstva drugih jugoslovanskih republik, da se obsodi agresija armade in da naj njihovi državljani v njej ne sodelujejo. Dokler se agresija ne ustavi, Slovenija preklicuje svojo ponudbo za oblikovanje skupnosti suverenih držav. Organi RS so že začeli obveščati sosednje in druge države, svetovno javnost. Državljani in državljanke. V teh dnevih preizkušnje ostanite pogumni in trdni, s pokončno držo in brez zle misli kot doslej. To je poroštvo, da se bomo lahko hitro vrnili na mirno pot.** ● **J. Košnjek**

Medla reakcija sveta

Dogodke v Sloveniji po svetu spremljajo, vendar uradnih stališč še ni. Še vedno je slišati obsodbe osamosvojitve Slovenije in Hrvaške, ocene, da gre za enostranska dejanja, čeprav je že čutiti tone obsodbe agresije na Slovenijo. To še posebej poudarjajo v Avstriji, kjer utegnejo predlagati internacionalizaciji tega problema, pa tudi Baker je posredno obsodil dejavnost armade.

Začel se je Svetovni slovenski kongres - **Včeraj se je v Ljubljani začel Svetovni slovenski kongres, ki se ga udeležujejo delegati in gostje iz 21 držav, kjer žive Slovenci. Žal vsi zaradi posega armade niso mogli na kongres, vendar je Slovenija z njimi. Kongres je otvoril predsednik iniciativnega odbora za kongres Bojan Brezigar, delo prve plenarne seje pa je vodil Ivan Vivod iz Argentine. Brezigar je dejal, da želi biti kongres miza dialoga, miza skupnih pobud. V imenu Republike Slovenije je kongres nagovoril predsednik predsedstva Milan Kučan, ki je dejal, da nas slabo poznajo in rušijo temelje, ko je še možen dogovor. Pozdrav je izrekel ljubljanski župan Jože Strgar, nadškof dr. Alojzij Šuštar v imenu katoliške cerkve in predsednica konference za Slovenijo Spomenka Hribar. Več o kongresu na Odprtih straneh. J. Košnjek, slika G. Šinik**

Obiščite največjo cvetlično razstavo v Cerkljah

25. razstava cvetja
22. razstava lovstva
ribištva, čebelarstva in obrtništva

CERKLJE, 4. do 7. julija 1991

Otvoritev razstave bo v sredo, 3. julija, ob 19. uri, odprta bo vsak dan od 8. do 20. ure
Ob 10. in 15. uri prikaz starih obrti pred šolo v Cerkljah
V zabavnem programu sodelujejo priznani ansambli.

Glavna pokrovitelja razstave sta KRKA p.o. NOVO MESTO KOZMETIKA GORENJSKI GLAS

Prof. Ivo Konc:

Ni čudežno, je le naravno mazilo

Redkokdaj naša rubrika Za dom in družino dobi toliko odzivnih pisem, kot prav opozorilo g. Kavčiča na mazilo prof. Konca iz Podrebra pri Naklem. Naši bralci so nam pisali, za kaj vse jim je njegovo mazilo pomagalo, in prosili, naj bi o prof. Koncu in njegovem čudežnem mazilu kaj več napisali. Oni dan smo ga obiskali, prepričani, da je kuhanje tega in kakšnih drugih mazil hišna tradicija. Pa ni. Tradicija pri Končevih v Naklem so odlični mesni izdelki, z mazilom pa je v družini prvi začel. Čisto po naključju, bolj iz potrebe, kar berite:

"Sam sem kar težak hrbtenični bolnik, tak revež sem bil, da se niti za mizo že nisem mogel usesti. Zdravniki so mi obljubljali voziček, če ne bom šel na operacijo. To je bilo pred dvajsetimi leti. Pa sem si rekel, poiskal bom najprej drugačen način zdravljenja in šel k stari Prežlji v Lesce, da me je "nasekala". Tam sem prvič videl, kaj je to smola in kakšen učinek ima. Pomagalo mi je in tudi Prežlja je bila navdušena nad uspehom, ki ga je njena terapija imela pri moji hrbtenici. Zanimale so me njene "žavbe", rekla mi je celo, da me bo naučila, a je prej umrla. "Črno žavbo" sem imel vedno doma. Njena alternativna medicina, smole, toplice, akupunktura, so me spet spravili na noge in danes sem praktično povsem zdrav. Če pa me le začne hrbtenica spet opozarjati, se zvečer namažem, zjutraj je dobro. Le pohiteti moram, dokler ni razbolena, sicer traja dlje, da odpravim bolečine."

Prof. Ivo Konc, ki danes uči telovadbo na OŠ prof. dr. Josipa Plemlja na Bledu, je bil dolga leta trener naših smučarskih skakalcev. Kadar se je kdo poškodoval, se je komu spustil kakšen tur ali kaj podobnega, je stopil kar po smolo v gozd in jo navezal na razboleno mesto. Zjutraj se je predrlo, prečistilo in zasušilo. Brez vsakih antibiotikov. Sprva so se mu smejali, ga malo postrani gledali, toda vedno bolj so mu zaupali. Ivo pa je le razmišljal, kako bi smolo prav razredčil, da bi se bolje vpijala v kožo in prodirala naprej v tkivo, sklepe, oddala svojo energijo. Energijo, da, kajti v smoli je akumulirana energija sonca, gozda. Počasi je svoje smolno mazilo testiral. Najprej pri sebi in ker je bil rezultat dober, jo je ponudil tudi sosedi, ki je že tri leta tarnala za koleni. Le nekajkrat se je namazala in zdaj spet lahko hodi na vse izlete, kot mladenka. Andreja Štremflja je bolela rama, namazal mu jo je, drugi dan je že spet plezal. Sin je imel gnojno piko, ki mu je ni in ni mogel odpraviti, z njegovim mazilom je mimogrede izginila. Ponudil ga je prijatelju, ki ga je mučila revma. Že čez nekaj dni mu je poročal, da bolečin ni več, ampak je ugotovil, da njegovo mazilo odpravlja tudi herpes; namažeš se, ne boli, ne srbi in tudi ne spusti se več.

Ivo je svoje mazilo še naprej preizkušal in ugotovil, da zdravi le vnetja, ki nastanejo zaradi določene fizične poškodbe ali da imajo povzročitelja v glivicah, bakterijah ali virusih. Ni

Prof. Ivo Konc

pa to univerzalno mazilo. Krčnih žil se na primer ne sme mazati s tem mazilom, ker ima ravno nasprotni učinek. Ne blaži bolečin, ki imajo izvor v psihi, nobenega učinka ni pri izpahih, pri zvinih pa. Pozdravi ozebline, opekline, prehladna vnetja v grlu, bronhijih, ušesih, nosu, sinusih, eliminira krče pri izrednih naporih kolesarjev, veslačev, tekačev, smučarskih tekačev, zdravi rane, gnojne tvorbe, žulje, pike insektov, "teniške komolce", odpravlja podpludbe, bradavice, pomaga pri migrenah, glavobolih...

Vse, kar je do zdaj pri svojem mazilu že dognal, je napisal na listek, ki ga doda vsakemu mazilu. V njem so smrekova smola, olja, propolis in zelišča. Kakšna, zaenkrat ostaja njegova skrivnost.

Mazila nikoli nikomur ni vsiljeval, ljudje so ga sami odkrivali, spoznavali njegovo moč. Dober glas res seže v deveto vas, Ivu se danes oglašajo ljudje iz vseh krajev Jugoslavije, v prodajo pa njegovo mazilo jemljejo skoraj vse zeliščne lekarne po Gorenjskem in tudi drugod.

"Ne odklanjam medicine," pravi prof. Ivo Konc, "je potrebna in koristna, ampak nisem pa zato, da bi se vnaprej odklanjalo vse, kar prihaja iz izročila, iz človekove intuitivnosti, iz nuje, da more človek pozdraviti sebe mimo medicine."

Ne bi hotela tule zganjati kakšne posebne komerciale, vendar resnično nobena hiša bi ne smela biti brez takšnega univerzalnega naravnega smrekovega mazila. Naročite ga lahko po telefonu 064-48-200 ali po pošti na naslov prof. Ivo Konc, Podreber 26, 64202 Naklo. ● **D. Dolenc**

PRI VAS DOMA

Zavelcinova mama

Včasih ni bilo izleta v Tržiču, da Marija Dakskobler, Zavelcinova mama ne bi bila zraven. Pred štirimi leti pa so se ji oglasili kolki, noge jo bolijo, da le poseda pred hišo, se s palico sprehodi tamle med grobovi tržiškega pokopališča. Več ne zmore. Na operacijo noče. Tja bi me peljali z rešilcem, nazaj pa z mrliškim vozom, pravi. 79 let ima, bo že zdržala še teh nekaj let, pravi. Na klopici pred hišo je zdaj njeno mesto. Radi se pri njej ustavljajo sosedje, da poklepetajo, kajti Zavelcinova mama je odlična sogovornica. Včasih je od smeha kar streho odkrivalo. Ja, ja, ko je bil še njen oče živ! Ob spominu nanj se ji zasveti v njenih modrih očeh. Tako modre so v njenem zgubanem zagorelem obrazu, kot spominčice tamle spodaj ob Bistrici. Spomin na njenega očeta je v Tržiču še živ, kajti ni ga bilo, ki bi se znal tako šaliti, kot on. Kolikokrat je nasmejal ves Tržič. Še mulc je bil, ko je razjezil župnika in ga je ta dal klečati pred cerkev, on pa je mimoidoče Tržičane "naštimal", da kleči zato, ker "gospod škof pridejo". Ko je župnik prišel mimo, je klečala že dolga vrsta Tržičanov... Ej, jih je imel za klobukom. Čevljar je bil in dvaintrideset let tržiški grobar. Zavelcinova mama danes na klopici razmišlja o nekdanjih časih. O kinu na placu, o veselicah, ko se je plesalo do zjutraj. Tržič se je spremenil. Stolpnico ima, na vsakem koraku se vidi, da je mesto napredovalo. Ko so oni pred 68 leti prišli v to hišo, cerkvena last je bila, je imela še odprto ognjišče, vodo zunaj na koritu. Danes je vse drugače. Tudi kopalnico bi imela, če bi ne bilo tako malo prostora. Hudo bi jo potrebovala, ko je takole bolna. Štiri leta že ni bila v zgornji sobi, ker ne more po stopnicah. In dolgo že ni bila spodaj v mestu. Saj Tržičani hodijo mimo nje na pokopališče, radi se pogovorijo z njo. Včasih so tudi vsi pogrebi šli tod mimo, zdaj, ko je cerkev preurejena, hodijo z zgornje strani, a sliši vse, kar se na pokopališču dogaja. Najlepše je, če ob krsti zapojejo, zaigra godba, spregovori ali duhovnik ali kdo drug. Vseeno je, le da človeka ne zagrebejo kot kužka. Prelepa je tudi pesem zvonov. Dobrega župnika imajo zdaj, g. Mačka, lepo obnavlja cerkev in pred leti je cerkev dobila nove zvonove. Sama ne hodi veliko v cerkev, če gre, gre takrat, ko ni ljudi. Največ pa moli doma, saj je Bog povsod pravi. In veliko bere. Iz knjižnice ji nosi hčerka knjige. Najraje ima večernice. Gorenjski glas nima naročen, ga pa sem in tja kupijo, da zvedo domače novice. Je brala zadnjič, da bodo tudi tržiške ulice menjali. Saj so že vajeni. Včasih je bila tale, ki drži mimo cerkve in Damulneka Dolinska ulica, med vojno je bila Tallstrasse, zdaj je Partizanska. Kaj še bo, bodo pa še videli, se posmeje v njenih očeh, kot bi hotele reči: "Da le dolgčas ni!" ● **D. Dolenc**